

Büyük Mücadele Serisi

02 Yerusalim'in Yıkılışı

Matta 23:38 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak!

İsa tapınaktaydı ve kalabalıklara sesleniyordu. Öğrencileri sözlerini duyduğu zaman şok oldular. Tapınak Yahudilerin gururu ve görkemiydi. Neden olmasın? Allah Yahudilerden hangi millete, “Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar” demişti? Böyle bir ulus daha yoktu. İsraililer Mısır'dan çıktıktan sonra Tanrı'nın yönetiminin altında bir çadır tapınağı yaptılar. Tanrı'nın tezahürü orada göründü. Daha onurlu bir şey olabilir miydi?

Allah'ın İsrailileri vaat edilen ülkeye getirmesinden sonra Süleyman, babası Davut'un toplattığı malzemeleri kullanarak dünyanın en muhteşem tapınağını yaptırdı. Tekrar Allah, konaklayarak kabüllediğini gösterdi.

Ancak İsraililer ayrıcalıklarına rağmen Allah'a sırt çevirip putperestlik yaptılar. Tanrı, korumasını kaldırdı ve Babililer gelip tapınağı yerle bir ettiler ve hayatta kalan Yahudilerin bazılarını esir olarak sürgüne götürdüler.

İsraililer Babil'de 70 sene kaldıktan sonra Allah onları tekrar vatanlarına götürdü. Tekrar tapınak inşaat edildi. Tanrı, İsraililere, şöyle söyledi: (Yeşaya 56:7) “Çünkü evime ‘Bütün ulusların dua evi’ denecek.”

Rab tapınak ile ilgili, “Benim evim” demişti. Şimdi ise İsa, “Bakın, eviniz ıssız bırakılacak!” diyor. Sizin eviniz! Benim değil! Messih milletine geldi, reddedildi. Tamam. Madem ki beni istemiyorsunuz tapınak sizin olsun. Ama İsa ağladı. Çünkü Mesih'i ni reddeden İsrail, böylece Allah'ın himayesini de reddetmişti. Sonuç korkunç olacaktı.

İsa'nın döneminde İsraililer Roma'nın işgalinin altındaydı. Ancak Roma Kralı Herod, kırk senedir tapınağı yenileyip süslüyordu. Dünyada binanın eşi yoktu. Emsalsizdi. Beyaz mermeri Roma'dan getirilmişti. Kocaman taşlar sanki tek gibi görünüyordu çünkü işçilik müthişti.

Matthew 24:1-2 İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için yanına geldiler. ² İsa onlara, “Bütün bunları görüyor musunuz?” dedi. “Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!”

Öğrencileri tekrar şok oldu. Tapınak nasıl yıkılabilir ki! Öyleysi dünyanın sonu da olması gerek!

Matthew 24:3 İsa, Zeytin Dağı'nda otururken öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. “Söyle bize” dediler, “Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?”

Tapınak ne zaman yıkılacak? Dünya ne zaman bitecek? Sen ne zaman tekrar geliyorsun? İsa'nın öğrencilerinin akıllarında bu üç olay aynı zamanda olacaktı. Ama öyle değildi. İlk olarak Yerusalim'in yıkılışı olacaktı.

Bazen insanlar bana, “Neden Tevrat ve İncil’e güveniyorsun?” diye sorarlar. Yanıtım kolay. Tevrat ve İncil henüz olmamış olayları önbildiriyor. Buna peygamberlik diyoruz. İsa M.S. 31 yılında çarmıha gerildi. Yeruşalem M.S. 70 yılında yıkıldı. İsa’nın öğrencileri Matta ve Luka İsa’nın sözlerini kaydetti. Yeruşalem yıkılacaktı. İsa dedi ki: Matta 24:35 “Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.” Yahudi marangoz için büyük laflar değil mi? Ama İsa sıradan bir kişi değildi. Geleceği görebilen Tanrı’nın Sözü’yüdü.

İsa’nın Yeruşalem’in yıkılışını önbildirmesi bir istisna değildir. Tevrat ve İncil’de sadece bir ya da iki olayı önbildiren peygamberlik yok. Çok var. Bu önbildiriler hayalinizi zorlayarak inanabileceğiniz uydurma, şüpheli önbildiriler değildir. Öngörülen olaylar kurtuluş tarihinde önemsiz olaylar değildir. Büyük olaylardır. Dünyada Tevrat ve İncil hariç bu özelliğe sahip olan kitap yoktur.

İ.Ö. 500’lü yıllarda, peygamber Daniel şöyle yazmıştı:

Daniel 9:26 Bu altmış iki hafta sonunda meshedilmiş olan öldürülecek ve onu destekleyen olmayacak. Gelecek önderin halkı, kenti ve kutsal yeri yerle bir edecek. Sonu tufanla olacak: Savaş sona dek sürecek. Yıkımların da olacağı kararlaştırıldı.

Peygamber Daniel, meshedilmiş olan İsa Mesih çarmıha gerilmeden yüzyıllar önce, O’nun öldürüleceğini söyledi. “Onu destekleyen olmayacak” dedi. Daniel İsa’nın öğrencilerinin Efendilerini terk edeceklerini önbildirdi. 500 seneden daha önce! Kent ve kutsal yerin yerle bir edileceğini söyledi. Savaş olacaktı. Yıkımlar olacaktı. Hepsi önceden bildirildi. Tevrat ve İncil güvenilir kitaplardır! Daniel şunu da ekledi:

Daniel 11:31 “Askerleri gidip tapınakla kaleyi kirletecek, günlük sunuları kaldırıp yıkıcı iğrenç şeyi koyacaklar.

Yıkıcı iğrenç şey nedir acaba? İsa, Yeruşalem’in yıkılışına ilişkin öğrencilerine şöyle bir uyarı verdi:

Matta 24:15-16 “Peygamber Daniel’in sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüz zaman -okuyan anlasın- Yahudiye’de bulunanlar dağlara kaçsın.

İsa, öğrencilerine bir belirti saptadı. Herkes anlamayacaktı ama imanlılar anlayacaktı. Yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiği zaman İsa’nın öğrencilerinin İsrail’den kaçmaları gerekiyordu. Ama bu iğrenç yıkıcı şey neydi? Luka kitapçığında daha çok ayrıntı buluyoruz.

Luka 21:20-21 “Yeruşalem’in ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kentin yıkılacağı zaman yaklaşmıştır. ²¹ O zaman Yahudiye’de bulunanlar dağlara kaçsın, kentte olanlar dışarı çıksın, kırdakiler kente dönmesin.”

Luka ve Matta aynı olaydan bahsediyor ama Luka şu ayrıntıyı veriyor: İğrenç yıkıcı şey, Yeruşalem’in kuşatmasıyla gelecekti. Roma ordusu Yeruşalem’i 69 yılında, son baharda, Çardak Bayramı zamanında çevirdi. Roma ordusunun sancak veya alem adında şeyleri vardı. Direğin üzerinde hayvan simgesi vardı. Muharebe süresinde, bu alemler, asker hareketlerini

yönlendirmek için kullanıldılar. Askerler bu alemlere tapındılar. Roma ordusu Yeruslaim'i kuşattığı zaman bu alemleri tapınak surları dışına ama hala kutsal sayılan yere diktiler. Bu olay, Hristiyanlara kaçma belirtisi olacaktı.

İsa, uyarısında şöyle demişti:

Luka 21:22-24 Çünkü o günler, yazılmış olanların tümünün gerçekleşeceği ceza günleridir. ²³ O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke büyük sıkıntıya düşecek ve bu halk gazaba uğrayacaktır. ²⁴ Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak bütün uluslar arasına sürülecekler.

Matta İsa'nın şöyle söylediğini yazıya geçirmişti:

Matta 24:17-20 Damda olan, evindeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. ¹⁸ Tarlada olan, abasını almak için geri dönmeyin. ¹⁹ O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! ²⁰ Dua edin ki, kaçışınız kışa ya da Şabat Günü'ne rastlamasın.

Romalı orgeneral Cestius Gallus, Yeruslaim'i kuşattı ama hala bilinmeyen bir sebeple kuşatmasını kaldırıp geri gitmeye başladı. Yahudiler Roma ordusunun peşine düştüler. Hristiyanlar bu belirtiyi görünce Allah'tan geldiğini anladılar. İsa'nın sözlerine uyarak Yeruslaim'i terk edip Şeria ırmağının ötesine, Pella şehrine gittiler. Yeruslaim'in gelecek yıkılışında hiçbir Hristiyan hayatını kaybetmedi.

İ.S. 31 ila 70 yılları arasında, İsa'nın söylediği gibi, sahte Mesihler, sahte peygamberler ortaya çıktı. Savaşlar, kıtlıklar ve depremler oldu. Ancak İsa şöyle demişti: Matta 24:8 "Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır." Cestius'un geri gitmesine rağmen, Yeruslaim'in yıkılışı kaçınılmazdı. Neden?

Bir ulusun, bir ülkenin günahları bir noktaya varınca –sadece Allah biliyor– merhametli Yaratacımız onları günahlarına terk eder. Allah'ı ve O'nun yarasını, doğruluğu terk ettikleri için Tanrı onları kendi hallerine bırakır. En korkunç ceza budur. Allah, korumasını geri alınca, Şeytan girip tüm denetimi ele alır. Şeytan'ın kontrolünün altında sadece aşağılık günahlar ve deşhet verici olaylar beklenebilir. Yeruslaim'in yıkılışında da Allah'ı terk etmesinin sonuçları gözüküyor.

İsa'dan yüzyıllar önce peygamber Mika şöyle açıkladı:

Mika 3:9-12 Adaletten nefret eden, doğruları çarpıtan ey Yakupoğulları'nın önderleri ve İsrail halkının yöneticileri, iyi dinleyin: ¹⁰ Siyon'u kan dökerek, Yeruslaim'i zorbalıkla bina ediyorsunuz. ¹¹ Önderleri rüşvetle yönetir, Kâhinleri ücretle öğretir, peygamberleri para için falcılık eder. Sonra da, "RAB bizimle birlikte değil mi? Başımıza bir şey gelmez" diyerek RAB'be dayanmaya kalkışır. ¹² Siyon tarla gibi sürülecek sizin yüzünüzden. Taş yığınına dönecek Yeruslaim. Tapınağın kurulduğu dağ çalılarla kaplanacak.

O günlerde olduğu gibi, bu günlerde de, çok dindar görünen insanlar, aşağılık günahlarını örtbas etmek için, dindarlıklarını kullanırlar. Bunlar da liderlerdir. Şaşırtıcı şey, bu edepsiz

insanların kendilerinin doğru ve iyi olduğunu düşünmeleridir. “RAB bizimle birlikte değil mi? Başımıza bir şey gelmez” diyerek RAB'be dayanmaya kalkışılar. Kendi yalanlarına inanırlar. Ancak adil olan Tanrı'dan hiçbir şey gizlenemez. O görüyor.

Rab, merhametiyle İsa katledildikten 39 sene sonra hala milletin tövbe etmesi için fırsat veriyordu. Allah, cezalandırmak için fırsat kollayan bir Tanrı değildir.

Hezekiel 33:11 Onlara de ki, ‘Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün! Niçin ölesiniz, ey İsrail halkı!’

Ama İsa’yı öldürenlerin çocukları, elçilerin mesajını reddederek babalarının yolunda devam ettiler. 70 yılında, ilk baharda, Fıfış Bayramı zamanında, Titus’un yönetimindeki Roma Ordusu Yeruslaim’e geri geldi. Bayramı kutlamak için milyonlarca Yahudi Yeruslaim’e gelmişti. Normal şartlarda Yeruslaim’de yıllar boyunca yetecek erzak stokları olacaktı. Ama Yahudi hizipleri kıskançlık ve intikam hırsı yüzünden birbirine düşüp öldürerek stokları yok ettiler. Kuşatmada binlerce kişi kıtlık ve salgın hastalıklardan ölüyordu. Doğal sevgi sanki ortadan kalkmış gibiydi. Kocalar karılarını, karılar kocalarını soyuyorlardı. Çocuklar yaşlı anne-babalarının ağzındaki lokmayı kapmaya çalışıyordu. Peygamberin şu sözleri gerçekleşti:

Ağıtlar 4:10 Merhametli kadınlar çocuklarını elleriyle pişirdiler, Halkım kırılırken yiyecek oldu bu kendilerine.

Yasanın Tekrarı 28:56-57 Aranızda en yumuşak, en duyarlı kadın -yumuşaklığından ve duyarlılığından ayağının tabanını yere basmak istemeyen kadın- bile sevdiği kocasından, öz oğlundan, kızından, plasentayı ve doğuracağı çocukları esirgeyecek. Çünkü kuşatma sırasında düşmanın kentlerinizde size vereceği sıkıntıdan, yokluktan onları gizlice yiyecek.

Romalı önderler Yahudilere korku salarak onları teslim olmaya zorlamaya çalıştılar. Tutsak alınırken direnç gösterenler kırbaçlandı, işkence gördü ve kentın surları önünde çarımha gerildi. Her gün yüzlerce kişi bu şekilde öldürüldü ve bu korkunç iş, Yehoşafat Vadisi’nde ve Golgota’da, arasından geçmek için zor yer bulunacak kadar çok sayıda çarım dikilinceye dek sürdü.

Titus ve Yahudi tarihçi Josefus, Yahudilerin teslim etmeleri için yalvardılar. Ama inatla direniş gösteren Yahudiler, yalvarışlara mizraklar attarak cevap verdiler. Titus tapınağı kurtarmak istedi ve askerlerine ona dokunmamalarını emretti. Hücum başladı ve askerleri kendilerine gösterilen direniş karşısında azgın bir öfkeyle Yeruslaim’e girdiler.

“İçerideki katliam ise dışarıdan görülen manzaradan daha da korkunçtu. Erkekler ve kadınlar, yaşlılar ve gençler, asiler ve rahipler, savaşanlar ve merhamet dileyenler, hiçbir ayırım yapılmadan katlediliyorlardı. Öldürülenlerin sayısı öldürenlerden fazlaydı. Lejyonerler, katliam işlerine devam edebilmek için ölü yığınlarının üstüne

tırmanmak zorunda kalıyorlardı.” —Milman, *The History of the Jews [Yahudilerin Tarihi]*, 16. kitap.

Tapındaki merdivenden öldürülenlerin kanı su gibi aktı. Sonunda tapınak ateşe verildi. Taşların arasındaki erimiş altını çıkarmak için askerler bütün binayı söktüklerini duymuştum. İsa söylediği gibi taş üstünde taş kalmadı. Kuşatmada 1 milyondan fazla Yahudi hayatını kaybetti. Yüzbinlercesi sürgüne götürüldü. Bazıları köle oldu. Bazıları amfiteyatroda aslanlara atıldılar. Bazıları evsiz barsız dünyayı dolaştılar.

Titus, Yeruşalim’in tahkimatlarına baktığı zaman, Tanrı’nın şehri kendi elleriyle teslim ettiğini söyledi. Zira ordusu hiçbir zaman bu şehri kendi başına ele geçiremezdi.

Bazen insanlar bana, “Amerika’nın kendisi ikiz kuleleri yıktı. Amerika o kadar büyük ki bir komplo olmasaydı olay olamazdı” derler. Her hangi bir şey olabilir ancak bu işte komplo gerekmez. Bir ünlü Amerikan vaiz, “Allah Amerika’yı günahları için cezalandırıyor” demeye cüret ettiği zaman bütün ülke, “vatan haini” diyerek üstüne geldi. Ancak Yeruşalim’in yıkılışında ve Eyüp kitapçığında gördüğümüz gibi Allah korumasını çekerse, Şeytan girip ölümcül ve dehşet verici işlere başlıyor. İmkansız olduğu düşünülenler oluyor.

Kötü olanlar, imanlılara emniyetleri için ne kadar borçlu olduğunu bilemezler. Ancak bir kimse veya bir ulus, tam olarak Allah’ın kurtuluş yollarını reddedip kötülükte devam ederse, Allah’ın en korkunç cezası başlarına gelebilir: Tanrı onları kendi hallerine ve Şeytan’a bırakabilir.

Yeruşalim’in yıkılışı bize dünyanın yıkılışının örneğidir. Zamanın sonunda dünya İsa’yı ve Allah’ın yasası olan On Emri reddettikçe Tanrı dünyayı kendi başına bırakacak. Şeytan, denetimi ele alacak ve sonuç korkunç olacak. Ancak Tanrı, kendi halkı için bir kaçacak yolu sağlayacak. Nasıl iğrenç yıkıcı şey Hristiyanlara bir belirti olduysa zamanın sonunda bir belirti bize verilecek ve ne yapmamız gerektiği zaten gösterilmişti. Bunu anlamak için devam etmeniz lazım.

Ülkeniz için yapabileceğiniz en iyi şey nedir? Dua eden, ama şekilde değil, dürüst, Allah’ın On Emri kalpten tutan bir kişi olmaktır. Allah Sodom’da 10 doğru kişiyi bulsaydı şehri yıkmazdı.

Dünya sona eriyor arkadaşlar. Hazırlanın!